

سرمایه داری سیه روزی ماست! نفرت خودمان را ابراز کنیم!

ترجمه فارسی اعلامیه مشترک احزاب، سازمان ها و انجمن ها در مونترال به مناسبت اول ماه مه

همه جا در جهان، اول ماه مه کارگران، بیکاران و ستمدیدگان علیه مذلت، فقر و بی عدالتی تظاهرات می کنند. تظاهرات علیه سرمایه داری بیاد اعتصاب کارگران شیکاگو در سال 1886 که به شدت سرکوب شد، انجام می گیرد و در مونترال نیز ما به تظاهرات می پردازیم. اگر به سرمایه داری پایان دهیم، جهان می تواند و باید بهتر باشد! سرمایه داری یک نظام اجتماعی و اقتصادی مبتنی بر کسب سود هرچه بیشتر در مدت زمان هرچه کمتر است که برای تحقق آن از هیچ چیز رویگردان نیست! لاجرم باید کسی این سود را تامین کند. متفکران راست، سخنگویان آنهایی که منافعشان توسط این نظام تأمین می شود، دائماً ادعا می کنند که این نظام "یک نظام کمتر مضر" است و نباید جار و جنجال به پا کرد زیرا وضعیت طی 100 سال اخیر بهتر شده است و غیره. آری این ها همه درست است ... برای آن ها، اقلیت کوچکی! این ها همان کسان هستند که به ما می گویند شما باندازه کافی کار نمی کنید، از ما می خواهند که کمربندها را سفت تر کنیم و می خواهند همه چیز را خصوصی کنند و برنامه های اجتماعی را قطع کنند و زمانی که دیگر به ما احتیاج ندارند، ما را به خیابان ها بیاندازند و هنگامی که بخواهیم از حقوقمان دفاع کنیم ما را سرکوب می کنند.

سرمایه داری با چهره انسانی وجود ندارد! از بین بردن امکان کار توسط سرمایه داری را نمی توان از طریق سرمایه داری ترمیم کرد ... برای ترمیم زیان ها باید نظام را تغییر داد. ما به اندازه ی کافی مواد غذایی برای این که 10 میلیارد انسان بطور شایسته زندگی کنند، تولید می کنیم. اما، طبق نظر سازمان ملل متحد، 2 میلیارد از 6,7 میلیارد انسان از سوء تغذیه رنج می برند ... به جای مبارزه با علت های ناامیدی ها، آن ها را با اسلحه تهدید می کنند.

سرمایه داری یعنی جنگ. هزینه های سالیانه نظامی در فاصله سال های 1997 تا 2006 37 در صد افزایش یافته اند و به 1204 میلیارد دلار رسیده اند (بنا بر انستیتوی بین المللی پژوهش برای صلح در استکهلم). منابع مقایسه، تمام قرض های خارجی همه کشورهای جنوب 1100 میلیارد دلار است. توده های مردم از این جنایت امپریالیست ها رنج می برند. حتا در این جا، در کانادا خلقهای اتوشون قربانی یک نسل کشی توسط دولت استعمارگر کانادا شده اند.

علت این همه دیوانگی چیست؟ سرانجام کی پایان خواهد یافت؟ آیا این یک تخیل است که بخواهیم به حرکت خورد کننده ی سرمایه داری پایان دهیم؟ تخیل کنندگان بیشتر کسانی هستند که تصور می کنند این می تواند دوران طولانی دیگری ادامه یابد ...

چند صد میلیون انسانی که در غرب "طبقه متوسط" را تشکیل می دهند از یک رفاه نسبی برخوردارند، اما به بهای یک از خود بیگانگی بی سابقه در زندگی. دیگران، اکثریت عظیم ساکنان کره زمین رنج می برند ... این جا، در مونترال زندگی روزانه هزاران انسان یک عذاب واقعی است. ما در جامعه ای زندگی نمی کنیم که هرکس بتواند پاسخی برای نیازهای خود بیابد ... از اینهم بدتر به آرزوهای خود. ما در جامعه ای زندگی می کنیم که اکثریت عظیم مردم در خدمت یک اقلیت کوچک قرار دارد. این است سرمایه داری! تفاوت های زبان، رنگ، مذهب، همه بهانه ای هستند برای توجیه تفرقه، دامن زدن به تشنج، کشیدن مرزها. زنان همواره قربانی ستم ویژه ای بنام مرد سالاری هستند. در جنوب کودکان به کار گرفته و به جنگ اعزام می شوند. زندگی ناپیستی چنین باشد!

اقتصاد سرمایه داری در انباشت بی پایان سود خود بیش از همیشه منابع کره زمین را غارت می کند. زیان هایی که از این طریق وارد می شوند التیام ناپذیرند ... یک نظر علمی تایید شده در مورد عواقب تخریب و ویران سازی محیط زیست به ما هشدار می دهد. می توان گوش ناشنوا داشت اما شیوه زندگی ما به کره کوچک زمین پشت کرده است. با آتش بازی می شود! این بی چیزان هستند که لاجرم بهای آن را می پردازند. بحران محیط زیست موجب کمبود و نایابی وسیع خواهد شد و این توجیه جنگ های جدید است ... در حالی که تکامل بیسابقه ی تکنولوژی و رشد شناخت در همه زمینه ها می تواند از این ضایعات جلوگیری نماید. همبستگی انسانی از ما می خواهد که شیوه زندگی خود را تماماً تغییر دهیم و به زندگی برپایه سود، کیش فردگرایی و مصرف به هر قیمتی پایان دهیم. ما به اندازه کافی از بی نوایی، فقر، بی عدالتی و تبعیض برخورداریم. این تنها ما هستیم که می توانیم دنیا را تغییر دهیم!

باید علیه این نظام شورید! باید به خیابان ها ریخت، متحد شد، سازمان یافت و دنیا را تغییر داد تا زندگی بهتر شود!

انقلاب تنها راه حل است! برای همین است که ما در اول ماه مه تظاهرات می کنیم.

etehadsocialisti@yahoo

groups, collectives and organizations have signed
thical: Anarkhia, Apatrides anonymes, Association irrationnelle pour un
Québec libertaire, Carrefour Québec-Cuba, Cellule rouge de
Drummondville, Centre for Philippine Concerns, Comité BAILS
Hochelaga-Maisonneuve, Comité des sans-emploi Montréal-centre,
Comité pour un Secours rouge canadien, Immigrant Workers Centre, La
Pointe libertaire,
L'Observatoire de l'Asie centrale et du Moyen-Orient, No One Is Illegal –
Montréal, Organisation populaire des droits sociaux (OPDS), PINAY
(Filipino Women's Organization in Montréal), Revolutionary Communist
Party, Solidarity Across Borders, Union Locale de Montréal -NEFAC-
, Unité socialiste des IranienNEs à Montréal